

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзз1 9/2021
03.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зорица Здравковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство просвете и спорта - Фонд за стипендирање младих, Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о захтеву за заштиту законитости тужиле изјављеном против решења Вишег суда у Београду Гж 19991/19 од 10.01.2020. године, у седници одржаној 03.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости тужиле изјављен против решења Вишег суда у Београду Гж 19991/19 од 10.01.2020. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П 62453/10 од 20.06.2019. године, одбачен је предлог тужиле за понављање поступка, изјављен, преко пуномоћника, дана 10.12.2009. године, као неблаговремен.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 19991/19 од 10.01.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђено решење Првог основног суда у Београду П 62453/10 од 20.06.2019. године.

Тужилца је поднела иницијативу Републичком јавном тужиоцу за подношење захтева за заштиту законитости против решења Вишег суда у Београду Гж 19991/19 од 10.01.2020. године. Дописом Гт I бр. 142/20 од 09.09.2020. године, Републичко јавно тужилаштво је обавестило суд да није поднело захтев за заштиту законитости у предметном спору. Поднеском од 14.10.2020. године, тужилца је, преко пуномоћника, изјавила захтев за заштиту законитости против решења Вишег суда у Београду Гж 19991/19 од 10.01.2020. године, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност захтева за заштиту законитости, на основу одредбе члана 421., у вези члана 401. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 125/04... 111/09), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 18/2020), Врховни касациони суд је утврдио да захтев за заштиту законитости није дозвољен.

Јавни тужилац може подићи захтев за заштиту законитости против правноснажне судске одлуке по службеној дужности или на предлог странке, у року од три месеца, јер је тако прописано одредбом члана 413. став 1. ЗПП-а. На основу одредбе члана 417. истог Закона, јавни тужилац може подићи захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5. тог закона (ако је противно одредбама тог закона суд засновао своју одлуку на недозвољеним располагањима странака – члан 3. став 3.). Одредба члана 3. став 3. Закона о парничном поступку, прописује да суд неће уважити располагања странака које су у супротности са принудним прописима, јавним поретком и правилима морала.

Суд није везан правном квалификацијом разлога које су странке навеле у свом захтеву. Међутим, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за изјављивање захтева за заштиту законитости, јер тужиља не указује на недозвољена располагања странака, на основу цитиране одредбе члана 3. став 3. ЗПП-а, већ из образложења захтева произлази да оспорава утврђено чињенично стање и примену материјалног права.

Како разлози на којима је заснован захтев тужиље не представљају разлоге за изјављивање овог ванредног правног лека, а обавештење надлежног јавног тужиоца тужиљи, на основу одредбе члана 418. ЗПП-а, да сама може да се користи овим правним леком, не може бити основ за изјављивање захтева за заштиту законитости из разлога који није предвиђен одредбом члана 417. истог Закона, следи да је захтев за заштиту законитости тужиље недозвољен.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 404. у вези члана 421. став 2. ЗПП-а, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**